

tibi ab eo commissam scelestis hominibus pur-
gatam pacatam reddas. Verum quoniam late-
ralibus legatis amplissimā quidem, sed diuersis
locis sparsam in subditos potestatem iura con-
cedūt, hanc, ut primò, intuitu uidere liceat, quæ
aliàs in literis legationis non est specificata
quòd ex scribentibus cumulare potui, omiſſis
iurium citationibus doctorumq; controuersis,
in breue cōpendium redigere mihi uision fuit
oportunum. Vale, Princeps illustrissime, cuius
magnitudini & me & opusculum hoc
quāntulumcunq; sit dedico. Ex in-
clyta Parisiorum Lutetia,
octavo Idus Septembris.

1540.

A quo & in quem finem desti-
natur legatus.

Caput primum.

Magna enim uerò ho-
noris prerogatiua
latantur Legati car-
dinales de latere
emanantes, sed non
sine magno onere:
horum quæ potestas
maxima, sed multò maiores vigilias ad-
hibeant oportet, qui prouinciam assu-
munt subeundam. Nam sedes apostoli-
ca tot curis, tot sollicitudinibus, tot ne-
gocijs innumerabilibus ferè implicata,
nec non tanti gregis vniuersalem curam
gerens, in eum finem legatos destinat
in prouincijs, ut partem suæ sollicitudi-
nis assumant^b, ut frugem seminent, ut
zizanias euellant, ut virtutes plantent,
& vitia diruant, ut bonos ædificent, ma-
los verò destruant & perdant, ac ut dis-
sipatis longèque fugatis rapacibus lupis

¶ Io. And.
& Host. in
c. 1. de off.
leg. li. 6. p.
n. 11. præ-
rogatiuas,
quibus gau-
dent lega-
ti de latere
uide parte

¶ de decre-
to 2. q. 6.

A iij prouinciam